

i den foran nævnte Periode har fulgt den Fremgangsmaade at holde Københavns Kommandant underrettet om Demonstrationer, Møder og andre Forhold, som kunde tænkes at ville give Anledning til alvorligere Uordener, om de Steder, hvor saadanne kunde tænkes at opstaa, og om, hvilke Politiforanstaltninger der vilde blive truffet, hvorefter Militæret paa egen Haand har foretaget de Skridt, man ansaa for mest formaalstjenlige under Hensyn til den foreliggende Situation."

Det, som Politidirektøren i denne Skrivelse meddeler, er, at han ikke ved, hvilke Foranstaltninger Militæret har foretaget i Henhold til den Anmodning, han har rettet til Militæret; det er selvfølgelig meget forstaaeligt, og det er ogsaa forstaaeligt, at naar Politidirektøren har svaret saaledes paa Forsvarskommissionens Spørgsmaal, undersøger man derefter yderligere, hvad Militæret da har foretaget sig. Men disse Bemærkninger af Politidirektøren indeholder end ikke den svageste Hjemmel for Justitsministeren til at paastaa, at der ikke hos Politidirektøren kan findes Svar paa de Spørgsmaal, som Finansudvalget har stillet ham.

Finansudvalget spørger om 3 Ting. Først spørger man om, „hvilke Dage Politidirektøren siden Krigens Udbrud og indtil nu har anmodet Militæret om at holde sig rede til at yde Politiet Understøttelse“. Hvorvidt Politidirektøren har set sig i Stand til at besvare dette eller ikke, kan jeg ikke sige; men den Udtalelse, Politidirektøren fremsætter, godtgør ikke, at han er ude af Stand til at oplyse dette Forhold. Det kan kun godtgøres ved en udtrykkelig Erklæring om, at Politiet ikke har noteret, hvilke Dage det har henvendt sig til Militæret. Udtalelsen fra Politidirektøren siger kun, at han ikke er i Stand til at oplyse, hvad Militæret har foretaget sig, efter at det har faaet Politiets Henvendelse. Men hvis det indtil videre maa staa hen, hvorvidt Politidirektøren er i Stand til at besvare Finansudvalgets første Spørgsmaal, er det ganske givet, at han er i Stand til at besvare de to andre. Det andet Spørgsmaal lyder saaledes: „hvilke af disse Anmodninger der er sket paa Foranledning af Justitsministeren og hvilke i Henhold til Politidirektørens Embedsmyndighed“.

Dette Spørgsmaal har Finansudvalget ønsket forelagt Politidirektøren. Han kan besvare det: Justitsministeren har undladt at forelægge ham det. Det tredje Spørgsmaal lyder: „hvornaar Politidirektøren har givet Indberetning til Justitsministeren om de sidste“, nemlig om de Foranstaltninger, der er truffet i Henhold til hans egen Embedsmyndighed. Dette Spørgsmaal er Politidirektøren i Stand til at besvare, men han har ikke kunnet komme til at gøre det, fordi Justitsministeren ikke har forelagt ham Skrivelsen.

Jeg siger, at det er uden Sidestykke, tror jeg, i Finansudvalgets Historie, at en Minister har behandlet en Anmodning fra Folketinget paa den Maade, som Justitsministeren har gjort, og Følgen er, at de Punkter, der er nødvendige til Sagens Belysning, ikke foreligger til Forhandling i Dag. Det havde derfor, forekommer det mig, været naturligt, om denne Sag var kommet til fornyet Diskussion paa et Tidspunkt, hvor man var i Stand til at drøfte den med alle de ønskede og nødvendige Oplysninger for sig. Finansudvalgets Formand har imidlertid ønsket, at de paagældende Bilag skulde trykkes. Der har i Finansudvalget fra et Mindretals Side været gjort Indsigelse mod den Maade, hvorpaa dette har fundet Sted. Den højtærede Formand for Finansudvalget har, da denne Indsigelse blev fremsat, erkendt Nødvendigheden af, at Finansudvalget til Justitsministeren rettede en Anmodning om at faa de Spørgsmaal besvaret, som ikke fandtes besvaret, og en saadan Skrivelse er derfor afgaaet til Justitsministeren. Den indeholder en Gentagelse af Spørgsmaalene og udtaler et Ønske om at faa et Svar, da den ønskede Besvarelse ikke indeholdes i Justitsministerens Svarskrivelse. Naar der saaledes senere maatte være tilvejebragt en Besvarelse fra Justitsministeren i Overensstemmelse med, hvad Finansudvalget har begæret, vil der være Mulighed for at drøfte den Del af Sagen, som disse Spørgsmaal angaar; i Dag er det altsaa ugørligt.

Under Betænkningens Nr. 106 er omtalt et Samraad om Bestyrelsen af Apoteker. Dette Samraad har drejet sig om et enkelt Tilfælde, om Bestyrelsen af et Apotek, og de Slutninger, man kan drage